5de JAARGANG. CURACAO DEN 15n SEPTEMBER 1888. N° 246

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITENDE AGENTEN VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.
C. LEUCHS & C°
17, BARRETT'S GROVE, LONDEN.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

Fr. Henricus Alphonsus Maria Joosten

ORDINIS PRÆDICATORUM.

Door de genade Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel,

TITULAIR BISSCHOP VAN MARCIANA EN

APOSTOLISCH VICARIS VAN CURAÇAO.

AAN DE GEESTELIJKHEID EN GELOOVIGEN VAN ONS VICARIAAT

ZALIGHEID IN DEN HEER!

Haan niemand uwer is onbekend gebleven, met welk een hartelijke deelneming en edele opgewektheid, het gouden Priesterfeest van Onzen H. Vader, den zoo roemrijk regeerenden Paus Leo XIII, algemeen is gevierd geworden. De geheele Katholieke wereld was één van geest en één van hart in het herdenken van dat feest en gaf van die eenheid de heerlijkste getuigenis. Naar Rome vooral, het middenpunt der katholieke eenheid, stroomden hare kinderen uit alle volkeren en talen en geslachten in breede rijen samen, om de schatting hunner edelste gevoelens aan de voeten van den H. Vader neer te leggen. De liefde gaf hun in die edele gevoelens te vertolken in die bijeenbrenging van geschenken en voortbrengselen van den menschelijken geest, welke in veelheid en verscheidenheid, in rijkdom en kunstzin alles overtroffen, wat tot dusver in dat soort van dingen was samengebracht. En niet slechts katholieken, ook duizenden niet-katholieken gevoelden behoefte zich bij die algemeene feestviering niet onbetuigd te laten, en wat meer zegt, de machtvoerders in en buiten Europa, zelfs van Heidensche volken, hebben door een hoogere leiding gedreven, zich aangesloten aan dat huldebetoon, dat gebracht werd aan den Stedehouder van Gods Kerk, welke door Hem met zooveel toewijding, wijsheid en beleid tot aller heil wordt bestuurd. Geen wonder dat zulk een algemeene deelneming in die feestviering het hart van den H. Vader, te midden van zoovele droefheden, met grooten troost en innerlijke blijdschap heeft vervuld. God, den Gever van alle goed, die in Zijne Wijze Voorzienigheid alle gebeurtenissen leidt, heeft Hij Zijn innigen dank er voor gebracht, en wel des te meer wijl Hij volkomen overtuigd was, dat diezelfde Voorzienigheid deze bewonderenswaardige gebeurtenis, zoo nooit in de wereld aanschouwd, geleid heeft ter verheerlijking Zijner Kerk, als een nieuwe openbaring van haar Goddelijk leven en bovennatuurlijke kracht. De aarde en de hemel in die feestvreugde deelend, hebben de weldaden daarvan in hooge mate ondervonden. Voor zijne kinderen, die onder hem strijden op deze wereld, heeft hij de schatten der hemelsche genaden geopend. Aan de Zaligen in den Hemel, die zegepralen met Christus, nieuwe eer en glorie gebracht. Ons onder de gewone voorwaarden der Kerk vergiffenis der zonden en kwijtschelding van straffen geschonken. Eenige hemellingen door een plechtige uitspraak volgens de regelen van het recht, de eer der altaren waardig gekeurd. Nu wil Hij die vreugde bekronen, door diegenen die uit deze wereld reeds gescheiden zijn, maar nog lijden in het Vagevuur, om aan Gods gerechtigheid te voldoen, in de oneindige geestelijke schatten der Kerk zoo ruim mogelijk te doen deelen. Ter eeuwige herinnering aan dat bewonderenswaardig feest, noodigt Hij ten dien einde ons allen uit, om gezamenlijk op den laatsten Zondag van September op een buitengewone wijze *de gedachtenis aller geloovige Zielen* te houden. Hij wenscht dat wij allen, zonder uitzondering, door het opdragen van het H. Offer en door beoefening van goede werken die Zielen zullen te hulp komen, opdat zij, van hunne zonde ontslagen, ten spoedigste de eeuwige rust mogen binnen gaan. Beter kunnen wij niet doen, dan het heerlijk schrijven van onzen H. Vader in zijn geheel te laten volgen.

BREVE *van den H. Vader aan de patriarchen, primaten, aartsbisschoppen en bisschoppen der geheele wereld, die in genade en vereeniging met den Apostolischen Stoel zijn.*

Eerwaardige Broeders, heil en Apostolischen zegen.

„Wij hebben, zooals billijk is, de opperste goedheid Gods, wiens wil en voorzienigheid het geheele menschelijk leven bestiert, bedankt, dat de dag van het vijftigjarig feest van Ons priesterschap over de Kerk geschenen heeft. De zoo eenstemmige eendracht van harte, in de betuigingen van eerbied, in de schitterende vrijgevigheid, in de openbare betooningen van vreugde, kon slechts worden opgewekt door Hem, van wien alleen de geest, de wil en het hart der menschen afhangen, en die de gebeurtenissen leidt ter glorie van den Christelijken godsdienst. — Het is inderdaad een opmerkelijke en gedenkwaardige gebeurtenis, waardoor de vijanden der Kerk, in weerwil van zich zelven, of zij willen of niet, met eigen oogen zien, dat die Kerk haar goddelijk leven en de kracht, waarmede zij door God beschonken is, behoudt, hetgeen hen dwingt tot de overtuiging, dat de goddeloozen machtelooze pogingen doen, wanneer zij dwaze aanvallen beramen tegen den Heer en tegen Zijn Christus.

„Teneinde de herinnering aan deze goddelijke weldaad te vereeuwigen, en opdat het nut daarvan zooveel mogelijk verspreid wierd, hebben Wij de schatten der hemelsche genaden geopend voor de gansche kudde, die Ons is toevertrouwd. Wij hebben evenmin nagelaten, de hulp der goddelijke genade af te smeeken ten gunste dergenen, die zich buiten de arke des heils bevinden, en daarmede bedeelen Wij te verkrijgen, dat *alle natiën en alle volken, door den band der liefde in het geloof vereenigd, weldra slechts één kudde onder één herder vormen.* Dit hebben Wij gevraagd aan O. H. J. C. door Onze smeekingen bij gelegenheid van de plechtige viering der jongste canonisatiën.

„Door inderdaad de oogen naar de zegepralende Kerk te verheffen, hebben Wij plechtig bepaald en toegestaan, voor de eenen de opperste eer der heiligen, voor de anderen de vereering der gelukzaligen, aan die Christelijke helden, van wier verheven deugden en mirakelen het onderzoek gelukkig geëindigd was volgens de regelen van het recht, opdat het hemelsch Jerusalem door de gemeenschap eener zelfde vreugde wierd vereenigd met dat, hetwelk nog op aarde den pelgrimstocht voortzet, die het naar God moet voeren.

„Maar om eenigermate met Gods hulp deze vreugde de kroon op te zetten, verlangen Wij zoo ruim mogelijk den plicht Onzer apostolische naastenliefde te vervullen door de volheid der oneindige geestelijke schatten tot die welbeminde kinderen der Kerk uit te breiden, die, den dood der rechtvaardigen ondergaan hebbende, dit leven van strijd hebben verlaten met het teeken des geloofs en de loten van den mystieken wijnstok zijn geworden, hoewel het hun niet is geoorloofd den eeuwigen vrede in te gaan, vooraleer zij tot den laatsten penning de schuld betaald hebben, die zij jegens de wrekende rechtvaardigheid Gods op zich hebben geladen. Wij zijn daartoe bewogen, èn door de godvruchtige verlangens der Katholieken, van wie Wij weten, dat Ons besluit hun bijzonder dierbaar zal zijn, èn door de beklagenswaardige smart der pijnen, welke de zielen der overledenen lijden, maar Wij doordringen Ons vooral van het gebruik der Kerk, die te midden zelfs der meest blijde plechtigheden van het jaar, niet vergeet de heilige en heilzame herdenking te doen van de overledenen opdat zij van hunne fouten worden gezuiverd.

„Daarom, dewijl het zeker is, uit de Katholieke leer, dat *de zielen, welke in het Vagevuur worden teruggehouden, verlicht worden door de goede werken der geloovigen en vooral door het heilig Sacrificie der Mis*, denken Wij hun geen nuttiger en wenschelijker onderpand Onzer liefde te kunnen geven dan door allerwege voor de uitdelging hunner smarten, de zuivere opdracht van het allerheiligste Sacrificie van onzen Goddelijken Middelaar te vermenigvuldigen.

Wij stellen dus, met al de noodige dispensatiën en intrekkingen, *den laatsten Zondag van de aanstaande maand September* vast, als een dag van buitengewone boetedoening, waarop door Ons en insgelijks door ieder Onzer Broeders, de Patriarchen, de Aartsbisschoppen en Bisschoppen en door de overige Prelaten, die hun jurisdictie uitoefenen in een diocees, ieder in zijn eigen patriarchale, metropolitaan- of kathedrale kerk, een bijzondere Mis voor de overledenen met de grootst mogelijke plechtigheid en volgens de wijze, aangewezen door het missaal voor de *Gedachtenis van alle overledene geloovigen*, zal worden opgedragen. Wij staan toe dat dit eveneens in de parochiale en collegiale kerken, zoowel van de seculiere als reguliere geestelijkheid, en door alle priesters over het algemeen geschiede, mits men overal, waar de verplichting daartoe bestaat, de Mis van het eigen officie van den dag niet nalate. Wat de geloovigen betreft, Wij vermanen hen dringend, na de sacramenteele Biecht te hebben gesproken, zich godvruchtelijk te voeden met het Brood der Engelen, ter verlichting der zielen in het Vagevuur. Wij verleenen, krachtens Ons Apostolisch gezag, aan die geloovigen, de gunst de volle aflaat te verdienen voor de overledenen; en de gunst van het geprivilegiëerde altaar aan allen, die, gelijk hierboven is gezegd, de Mis zullen opdragen.

„Aldus zullen de godvruchtige zielen, die door zoo groote pijnen de overblijfselen harer fouten uitboeten, een bijzondere en zeer gunstige verlichting ontvangen, dank zij de heilzame Hostie, welke de algemeene Kerk, met haar zichtbaar Opperhoofd vereenigd, en bezield met eenzelfden geest van liefde, aan God zal opofferen, opdat Hij hen toelate in de woonplaats van den troost, van het licht en van den eeuwigen vrede.

„Ondertusschen, Eerbiedwaardige Broeders, verleenen Wij goedgunstig in den Heer, als onderpand der Hemelsche gunsten, den Apostolischen zegen aan u, aan geheel de geestelijkheid en aan het volk, aan uwe zorgen toevertrouwd.

„Gegeven te Rome, bij St. Pieter, op de plechtigheid van Paschen van het jaar 1888, het elfde jaar van Ons Pontificaat.

LEO XIII, *Paus.*

Ziedaar, B. G. het schrijven van Onzen H. Vader. Onnoodig iets daaraan toe te voegen. Ons wordt de verplichting opgelegd, op den laat-

sten Zondag van September, in Onze Kerk een bijzondere Mis voor de Overledenen met de grootst mogelijke plechtigheid op te dragen. Met Zijn hooge goedkeuring, mag in alle Parochiale en Collegiale Kerken, en door alle Priesters in het algemeen hetzelfde geschieden, mits geen bijzondere verplichting het verhindere. Tot u wordt de dringende vermaning gericht, u met den Opperherder en de geestelijkheid en met Ons in het gebed te vereenigen, en op een waardige wijze de H. Sacramenten te ontvangen.

Om dan aan de inzichten van Onzen H. Vader zoo goed mogelijk te beantwoorden, bepalen wij:

a) dat de 5e Zondag van September in dit jaar zal beschouwd worden als een dag van algemeene boetedoening tot *gedachtenis van alle overledene geloovigen.*

b) dat op dien Zondag gelijk op den *dag van Allerzielen*, in alle Kerken en Kapellen van ons Vicariaat zal worden opgedragen een bijzondere Mis voor de Overledenen met die plechtigheid, welke de respectieve Pastoors of Rectoren dier Kerken, naar de omstandigheden het geschikst zullen oordeelen.

c) dat ook de andere H. Missen op dien dag, gelijk op den *Allerzielendag*, voor de overledenen zullen gelezen worden, tenzij waar de verplichting bestaat de H. Mis te lezen volgens het eigen officie van den dag.

Overbodig, B. G. u aan te sporen, om in de inzichten van onzen H. Vader te treden. Dat het een besluit, een verlangen van Hem is, is voor u reeds meer dan beweegreden genoeg, behalve dat dit besluit geheel in overeenstemming is met de godvruchtige verlangens van u allen, die om uwe Christelijke liefde tot de overledenen bij allen lof verdient. Daarenboven heeft de H. Vader, uit kracht der volheid Zijner macht, in dezen voor dit maal de gewone wetten der Kerk opheffend, in plaats van een gewonen dag in de week, den Zondag daartoe aangewezen, opdat allen, zonder uitzondering, gelegenheid zouden hebben hunne godsvrucht te volgen en Zijne wenschen te voldoen.

Vergeet echter niet, B. G. dat Z. H. u vooral wijst op een waardig ontvangen der H. Sacramenten, als de meest geschikte gesteltenis, om voordeelig te zijn aan de afgestorvenen. Heiligen wij ons zelven door de H. Sacramenten, om zelven geheiligd, de verhooring bij God te verwerven. Want er staat geschreven: *Oculi Domini super justos et aures ejus in preces eorum*, Ps. XXXIII. 16. *God ziet met welgevallen op de rechtvaardigen en neigt Zijne ooren naar hunne gebeden;* *odio sunt Deo impius et impietas ejus*, Sap. XIV. 9, *et opera eorum, opera inutilia*, Is. LIX. 6, maar *Hij haat den goddelooze en diens ongerechtigheid, en hunne werken, zijn werken zonder nut.*

En hebben wij onze liefdeschuld aan de dierbare overledenen voldaan B. G. dan onze harten wederom opgeheven tot God, om Hem te bidden voor onzen H. Vader, opdat Hij diens kostbaar leven nog lang beware voor Zijne H. Kerk, in gezondheid en kracht. En hoe zullen wij dat beter doen, dan door een trouwe viering van den H. Rozenkrans van de Allerzaligste Maagd Maria, gedurende de maand October, welke onmiddellijk volgt. Immers bij decreet van 20 Augustus 1885, heeft Z. H. gelast en bevolen, dat zoolang de droevige toestand van Kerk en Staat voortduurt, en het Hem niet gegeven is God dank te zeggen voor het herstel zijner volle vrijheid, telken jare de Rozenkransmaand met gelijke plechtigheden en vurige godsvrucht moet gevierd worden, gelijk reeds in de Encycliek van 1 September 1883, en 30 Augustus 1884 bepaald was. De Rozenkrans toch, is, volgens zijn woord, *in Gods bijzondere Voorzienigheid voornamelijk ingesteld, om den Allerkrachtigsten bijstand van de Koningin des Hemels tegen de vijanden van Gods naam af te smeeken*, en door dat volhardend eenparig gebed *met Maria de moeder van Jezus* hoopt hij vastelijk Gods wrekende gramschap te verzoenen, en eindelijk de zegepraal te verwerven. Gaat dan voort, B. G. met datzelfde geloof en diezelfde vurige godsvrucht de H Moedermaagd door haren Rozenkrans godvruchtig te eeren. Komt iederen dag in die maand, volgens het verlangen van Z. H., in de Kerk te zamen, om eenparig dat gebed aan Maria op te dragen. Die om wettige reden de kerk niet bezoeken kan, bidde de Rozenkrans in het bijzonder, of wat beter is te zamen in de huisgezinnen. Bidt met geloof en vertrouwen, volhardt in dat gebed en wordt niet moedeloos, want, zegt de H. Vader *de hulp des Hemels en de weldaden Gods zijn niet zelden de belooning der volharding.*

Om dan ook aan dit bevel van Z. H. voor het vieren van de Octobermaand zoo goed mogelijk gevolg te geven, bevelen en bepalen wij voor dit en de volgende jaren:

1° dat in alle kerken en kapellen van ons Vicariaat waar zulks gevoegelijk geschieden kan, op den 1° Zondag van October, den feestdag van den H. Rozenkrans, een gezongen H. Mis met uitstelling van het Allerheiligste Sacrament (*in Ostensorio*), ter intentie van Z. H. zal worden opgedragen.

2° dat van 1 October tot en met 1 November, ingevolge het voorschrift van Z. H. in voormelde kerken en kapellen, ten minste één Rozenhoedje met de Litanie van Loretto, iederen dag in het openbaar zal gebeden worden.

3° dat die gebeden, overeenkomstig bevel van Z. H. zullen verricht worden, of des morgens onder het lezen van de H. Mis, of 's namiddags met uitstelling van het Allerheiligste Sacrament en de gebruikelijke zegening der aanwezigen.

4° dat in alle kerken, waar naar het oordeel der respective Pastoors of Rectoren, zulks gevoegelijk geschieden kan, iederen namiddag gedurende die maand eene oefening ter eere van de Allerheiligste maagd van den Rozenkrans met uitstelling van het Allerheiligste Sacrament (op de Zondagen *in Ostensorio*, op de werkdagen *in Ciborio detecto*) zal gehouden worden. Waar die oefeningen, van tijd tot tijd, met een opwekking tot de godsvrucht van Maria en haren Rozenkrans kunnen gepaard gaan, houden wij zulks voor zeer prijzenswaardig.

En zal dit ons herderlijk schrijven, op den 2en Zondag van September op de gebruikelijke wijze worden voorgelezen.

Gegeven te Curaçao, den feestdag van de Hemelvaart van Maria, den 15 Augustus 1888.

† fr. H. A. M. JOOSTEN.

Bisschop van Mardamaea, Apostolisch Vicaris van Curaçao.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

Curaçao den 14 Sept. 1888.

Het is den ondergeteekende aangenaam onderstaande missive van Zijne Excellentie den Heer Minister van Koloniën ter kennis van het algemeen te brengen.

De Gouverneur van Curaçao,
N. VAN DEN BRANDHOF.

's Gravenhage, den 9n Aug. 1888.

Ingevolge de bevelen des Konings heb ik de eer bij deze de betuiging van Zijner Majesteits dank over te brengen voor de, blijkens Uwe missive van 7 Juli jl. N° 901/152, door de bevolking van *Curaçao* gegeven blijken van hare dankbaarheid, liefde en gehechtheid jegens Hoogst Dezelve, ter gelegenheid van het vijfentwintig jarig jubilaeum van de opheffing der Slavernij op *Curaçao*.

De Minister van Koloniën,
KEUCHENIUS.

Aan
den Gouverneur van
Curaçao.

—Bij Gouvernements beschikking is bepaald, dat alle schepen komende van Jacksonville (Vereenigde Staten van Noord-Amerika), wegens het heerschen van gele koorts aldaar, in de Caracas-baai aan eene quarantaine zullen onderworpen worden van veertien dagen met inbegrip van de reis; is de Heer E. Lansberg benoemd, tot plaatsvervanger van den kantonrechter alhier; is Regina Martha de la Nooy Bisleck bevoegd verklaard om op Curaçao als vroedvrouw werkzaam te zijn; is Johannes Nicolaus benoemd tot Maréchaussée der 2e klasse.

—Met genoegen nemen wij het volgende bericht op, dat ons door de Société française etc., werd toegezonden.

SOCIETE FRANÇAISE DES TELEGRAPHES SOUS-MARINS.

Depuis le 30 Août dernier le tarif télégraphique est réduit et apliqué comme il suit:

Prix *du mot* de Curaçao à:

La Guayra	*f* 0,60
Sto. Domingo et Puerto Plata	1.50
Santiago de Cuba	2.70

Curaçao 10 Sept. 1888.
V. FAURE.

— *La Voz Pública* van Valencia (Venezuela) behelst een artikel, door het *Diario de La Guayra* in haar nummer van den 7n dezer overgenomen, waarin vermeld wordt dat drie Spanjaarden, met name *Juan Pellan, Antonio B. Garcia* en *Francisco Segui*, om hunne geheimzinnige handelingen alsook om verscheidene door hen gepleegde schurkerijen van muntvervalsching verdacht zijn. Na hun vertrek uit de stad vond de hotelhouder in de kamer, waarin zij gelogeerd hadden, een vorm van een Amerikaansche munt en andere voorwerpen, die genoegzaam doen blijken dat dit vermoeden niet ongegrond is.

Het blad zegt verder, dat genoemde Pellan, Garcia en Segui uit Valencia vertrokken zijn naar Puerto-Cabello, alwaar zij scheep gingen voor Curaçao. Garcia toont dit Spaansche visite-kaartje. *Antonio B. Garcia, vertegenwoordiger van H. Hannan & C°, London.*

De politie zal goed doen die heeren bij hun eventueele komst in het oog te houden.

— In de parochie Sta. Maria heeft Z. D. Hoogw. Mgr. H. A. M. Joosten, den 12 dezer, aan 275 Katholieken het heilig Vormsel toegediend.

NEDERLAND.

De Standaard schrijft het volgende:

Dezer dagen werd gemeld dat de minister van Binnenlandsche Zaken bij de a. s. Begrooting voorstellen zou doen tot opheffing van twee rijks-kweekscholen voor onderwijzers, onder welke reeds bepaaldelijk die van 's-Hertogenbosch is genoemd. Het al of niet juiste van dat bericht zal wel eerst blijken bij de indiening dier Begrooting, maar dat het Ministerie op deze wijze zal trachten reeds voorloopig iets te doen tot vermindering van den

FEUILLETON.

Jioenan di un Muzikant.

—o—

(*Fin*).

Invierno, tempoe di frioe na Europa, ta tempoe di mas pisá pa pobernan, mes insensible i cruel pa hende koe pa naturaleza; solamente pa medio di artificio su mal voluntad, su crueldad por ta dominá un poco. P'esai hende ricoenan ta celebra fiesta briljante e tempoe-ai, den salon cajente i iluminánan, a fin koe nan por lubida mas fácilmente, koe naturaleza ta droemi sonjo di morto. Ma hustamente den e tempoe-ai, den cual naturaleza no ta doena hende nada, den cual toer lo ke hende kier meste sali di nan mes.—hustamente den e tempoe-ai, miseria ta presenté den toer su asquerosidad. Un mohé lorá den poco panja kibrá lo lamta muchoe mas compacion, ora den tempoe di invierno e presenté den portal di un cas luhosamente iluminá, koe riba un dia di solo, pasobra toer hende ta sinti, koe e pober mohé-ai falta toer cos necesario pa contene furia di e bárbaro, koe jama invierno.

Tabata bispoe di Pascoe di Nacementoe. Rioenan tabatin un vloer di ijs i tera tabata tapá coe un panja di sneeuw. Durante e dia frioenan promé koe Pascoe, senjora Sterk tabatin di sufri ainda mas koe di costumbre, pasobra un indisposicion basta serio a strobé di ocupé coe cosementoe. Su favorecedónan mester a busca un otro cosedó, ¿kende lo sacrifica nan gustoe di bisti un sjimis nobo na fabor di un cosedó, maske e cosedó-ai tin un esposo loco i dos jioe chikitoe sin amparo?

Bispoe di Pascoe anochi necesidad a bira na extremo; e pober mohé no tabatin ni pam ni candela, i naturalmente ni placa tampoco pa cumpra ni e cosnan di promé necesidad. Coe pena senjora Sterk tabata corda un anja pasá: e tempoe-ai é por a traha henter invierno, i ki poco koe ta, é por tabatin algo wardá pa su jioenan. El a sinja nan tambe un cantica di Pascoe; Eduard tabata toké riba vió i Agnes tabata canté, maske apenas é por a proounucia e palabranan. E anochi-aki awor nan no tabata corda mes riba cantica: ¿kende lo por canta ora su coerazon ta kibra coe sufrimentoe, ora é no tin ni un pida pam ni un cent?

Tabata merdia caba, i no tabatin coeminda riba mesa: en vano e pober mohé tabata busca un manera di haja e alimento di mas indispensable, i ora é no por a haja esai sin hipoteca su panjanan, el a coeminsa jora. Un pensamento a pasa na su cabez; vió di su jioe difuntoe tabata ai, nan piano ja tabata bendé hopi dia caba, — ma n'e mes ora el a coeminsa tembla cordando di meste bai for di e recuerdo di su jioe sacrificá i el a coeminsa jora mas amargamente ainda.

E ora-ai Eduard a jega cerca su mama, el a brazé bisando: "Mama, *mi* ta bai busca pam pa nos come."

Su mama a keda miré coe su wowonan jen di lágrima.

"Awe nochi toer caminda tin fiesta." — Eduard dici — "lo mi toca vió riba caja, Agnes lo canta huntoe, i nos ta haja cent."

"Esai lo no sosode nunca," e pober mama dici, temblando di pena.

"¿Pa kiko no, mama?" — Agnes a puntra — ,, auto nos ta haja cent, i bo por cumpra pam."

"¡No, no!" e mama a grita spantá, "¡O, mi Dios, esaki lo ta un castigoe pa lo ke nos a haci coe nos jioe majónan!"

"¿Nos no por canta auto na honor di e jioe Hesus, mama, mes cos koe auja pasá?," Agnes a puntra. "Esai lo haci Dios contentoe coe nos i lo E juda nos."

Un rajo di luz a presenta na sintí di e mama desgraciado. El a corda un momento i é dici den dje mes: "Toer ta vanidad mundana, lo ke tabata excita mi esposo na cria nos jioenan pa arte; laga nan canta i toca awor na honor di Dios, maske ta pa gana pida pam; mi ta considera esai como un penitencia; koe bon Dios acepta mi sacrificio!"

Algun momentoe despues e criaturanan tabata riba caminda, acompanjá di un cachó masjá fiel, jamá Castor. Eduardo coe su vió bao di su braza.

"¿Na ocuda nos lo coeminsa?" Agnes a puntra.

"Aki no," Eduard dici, "mi no ta tribi: nos meste pruba promé coe ta bai; bam na un lugá poco mas retirá."

Camnando riba sneeuw frescoe koe a caba di cai, nan a bai den un caja retirá. Ai nan a keda para meimei di dos cas. Eduard a stem su vió, el a haci un preludio chikitoe, manera pa jama atencion di hende, i Agnes a coeminsa canta coe un boz clá manera cristal ma temblá di frioe, e boenita cantica kee su mama a sinjé canta siman pasá:

¡Sagradoe, santoe Bethlehem!
Abo, bao di mil, seogé,
Brilja mas koe Jerusalem,
Koe foi bo Hesus ta nacé.

Si hendenan por a supone, koe e boz temblá di mucha tabata canta pa gana pam pa un mama pober, koe na e mes momentoe-ai tabata na rodia resando, pa koe Dios tin misericordia coe n'é i coe su jioenan, nan lo a pura nan un poco pa juda e criaturanan, pasobra en general hende no ta asina tantoe sin sintimentoe manera nan ta parce, ma tin asina hopi pididó riba caja, koe no merece un limosna, i asina a sosode koe den un di e casnan un boz a grita: "Boso por sigui."

Eduard a spanta, na mes tempoe koe el a bira falsoe, ma inmediatamente Agnes a coeminsa segunda copla di su cantica favorita.

E ora-ai un mama coe su jioe a sali. Tabata parce koe e muchanan cantamentoe no a haci ningun efecto riba dje, i el a probecha di ocacion pa conta su jioe, com mucha malucoenan, koe no kier sinja nada ni koe no kier ta obedecido, nan mama ta corre coe nan i pa castigoe nan meste camna pidi limosna. E promé esfuerzo desgraciadoe di e pober muchanan tabata amenaza di desanima nan completamente,

ongelijkmatigen druk der tirannieke Schoolwet, komt ons alleszins aannemelijk voor. Want dat toch het bestaan van *zeven* rijks-kweekscholen een niet onbelangrijk gewicht van dien onrechtmatigen druk uitmaakt, enkele cijfers kunnen het aantoonen. Een som van *f* 575,000 wordt jaarlijks uit 's Rijks schatkist gelicht tot vorming van *neutrale* onderwijzers aan de rijksnormaallessen; een som van *f* 60,000 wordt jaarlijks uitgekeerd voor subsidiën aan gemeentelijke kweekscholen, en *f* 500,000, of wel een half millioen, beloopt het jaarlijksch budget van de *zeven* rijks-kweekscholen.

Aan die opleiding wordt dus telken jare gemiddeld een som *f* 1,100,000 besteed, zegge: een millioen honderdduizend gulden. En wat heeft ons volk daarvoor? Wij merkten het reeds op: het grootste deel des volks heeft daar *niets* voor. Maar dat moet men nu niet zoo breed uitmeten — de liberalen hebben er toch hun moderne sekte-onderwijzers voor, en die zijn immers noodig om ons volk te helpen brengen op den weg, waar het *niet* zijn *moet* en niet zijn *wil*. *Tachtig* beurzen à *f* 300 verzekert het Rijk jaarlijks aan elk van die zeven weelderige inrichtingen; voor alle 7 dus 7×80×*f* 300=*f* 168,000 alleen aan beurzen, en dat nog maar al door, al loopen de onderwijzers ook bij honderden tevergeefs naar een betrekking te zoeken, al komen ze zich op kleinere plaatsen ook bij tientallen aanmelden voor minder dan werkmansloon. En die dure pil wil men dan voor de belastingbetalende burgerij, die er niet van gediend is, vergulden met te zeggen: Gij kunt er immers ook van profiteeren; onze kweek- en normaalscholen staan immers ook open voor uw zonen en dochters; ze zijn *neutraal* „de beginselen van andersdenkenden werden er geëerbiedigd." Juist—*neutraal* zijn ze, of moeten ze ten minste zijn, en dan noemt men die inrichtingen *kweek*-scholen. Onderwijzers en opvoeders „kweeken" zonder beginsel, — wie het vatten kan, die vatte het: maar voor ons is het klaar, dat waar een beginsel tot waarachtige vorming der persoonlijkheid ontbreekt, heel de opleiding opgaan moet in intellectualistische drijverij. Maar *weten* moet hier trouwens wel doel zijn, ook dáárom omdat de onderwijzer op de neutrale school alleen profijt heeft van wat hij *weet*. De vraag wie of wat hij is kan veilig buiten rekening blijven. En van zulke inrichtingen zouden ook onze zonen profiteeren, om gevormd te worden tot onderwijzers niet alleen, maar ook tot opvoeders!

Wij stippen ten slotte nog aan, dat van de ongeveer 450 kweekelingen, die gemiddeld aan deze kweekscholen zijn, er doorloopend niet meer dan een tiental zijn, die voor eigen rekening studeeren. Dat ouders, die tot de gegoede burgers behooren, de opleiding hunner zonen liever uit 's Rijks kas laten betalen—wie anders dan de schoolwetdrijvers hebben die demoralisatie in de hand gewerkt?

Werden twee van die sekte-kweekscholen opgeheven — dat zou reeds een jaarlijksche besparing van ongeveer *f* 130,000 zijn.

— De Staats-Courant van den 17n Aug. ll. bevat de volgende bekendmaking:

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

Reeds terstond bij haar optreden zag Zijner Majesteits Regeering zich genoodzaakt te overwegen, wie in de plaats van den weldra aftredenden Gouverneur-Generaal, als 's Konings vertegenwoordiger tot het voeren van het bestuur over 's Rijks overzeesche bezittingen in Azië zoude moeten worden voorgedragen.

Het heeft den Koning behaagd tot Gouverneur-Generaal van Nederlands-Indië te benoemen den heer mr. C. Pijnacker Hordijk, oud-minister van binnenlandsche Zaken en Hoogstdeszelfs Commissaris in Drenthe.

De heer mr. Pijnacker Hordijk, den aan zijn nieuw Staatsambt verbondenen eed in 's Konings handen afgelegd hebbende, zal nu op Vrijdag den 24 Aug. 1888 den vaderlandschen grond verlaten, met het voornemen van zich op den 30sten daaraanvolgende op het stoomschip "Sumatra", van de Maatschappij "Nederland", te Marseille voor de reis naar Batavia, ter aanvaarding zijner hooge waardigheid in Nederlandsch-Indië, in te schepen.

De ondergeteekende geeft hiervan langs dezen weg aan het Nederlandsche volk kennis, opdat ieder, zulks verlangende en al of niet daartoe opgewekt of voorgegaan door de leeraars, priesters en geestelijken der verschillende Nederlandsche Christelijke of andere godsdienstige gezindheden, gelegenheid hebbe, aan zijne plichtmatige smeekingen voor den Koning en Hoogstdeszelfs Huis en Regeering, ook de bede toe te voegen, dat de reis van den Gouverneur Generaal mr. C. Pijnacker Hordijk en zijn gezin voorspoedig, en zijn bestuur door God gezegend, Indië tot heil, Nederland tot roem en den Koning der Koningen tot verheerlijking zij.

De Minister van Koloniën,
KEUCHENIUS.

BUITENLAND.

ITALIE. — Tot de bepalingen der zoogenaamde Waarborgenwet, welke volgens voorgeven der Italiaansche Regeering de volledige onafhankelijkheid des Pausen zou waarborgen, behoort ook, gelijk bekend is, de vrije beschikking over post en telegraaf, aan het Vaticaan verleend. Reeds meermalen werden ernstige vermoedens geuit betreffende de wijze waarop deze bepaling door de italiaansche Regeering wordt toegepast. De *Osservatore Romano* haalt thans een nieuw feit aan, waaruit ten duidelijkste blijkt dat de brieven en telegrammen voor het Vaticaan bestemd, door de Italiaansche ambtenaren worden gecontroleerd, en dat de Regeering in bepaalde gevallen mededeeling ontvangt van den inhoud.

Nauwelijks toch had onlangs de H. Vader het telegram ontvangen van den keizer van Duitschland, waarin hem dank werd gezegd voor zijn gelukwenschen bij gelegenheid der geboorte van den jongsten keizerlijken prins, of terstond wist de *Fanfulla*, het officiëele orgaan van het Italiaansche Hof, hetwelk zijn bijzondere inlichtingen ontvangt van het ministerie van Binnenlandsche Zaken, den letterlijken inhoud van dit telegram aan zijn lezers te berichten. Zonder schennis van het telegram-geheim van de zijde der Italiaansche beambten ware dit onmogelijk geweest. Wij kunnen hieraan nog toevoegen, dat men, gelijk ons van de best ingelichte zijde werd medegedeeld, zóózeer op het Vaticaan overtuigd is van de schennis van brief- en telegram-geheim, door de Italiaansche Regeering en haar ambtenaren ten aanzien der pauselijke correspondentie gepleegd, dat sedert eenigen tijd de diplomatieke stukken, voor de verschillende nuntiaturen bestemd, en andere gewichtige bescheiden, welke van het Vaticaan naar verschillende landen moesten verzonden worden, telkens door een specialen koerier van Rome naar een der pauselijke nuntii in het buitenland werden overgebracht en eerst door dezen aan de post werden toevertrouwd.

— De Vaticaansche Tentoonstelling werd blijkens de officiëele statistiek gedurende de drie maanden, welke zij geopend bleef, bezocht door 349,808 personen, ongerekend de beambten van het Vaticaan en andere personen, welke in het bezit waren van doorloopende kaarten. Het comité der tentoonstelling heeft thans de lokalen met al de ontvangen voorwerpen overgedragen aan eene commissie van prelaten, welke door den Paus is belast met het uitdeelen en verzenden der voorwerpen, voor kerkelijk gebruik bestemd, aan arme kerken en missiën.

— De *Soir* ontvangt het volgende bericht uit Rome:

„De heer Crispi heeft aan de Katholieke missiën in Azië en Afrika een rondschrijven gezonden, om haar mede te deelen, dat het Italiaansche gouvernement haar voortaan geen subsidie zal verleenen dan onder de volgende voorwaarden:

„De onderwijzende missionarissen moeten hunne scholen een Italiaanschen naam geven en zich stellen onder de bescherming van koning Humbert; bovendien zullen zij het programma en de boeken moeten aannemen, welke in de scholen van het Italiaansch gouvernement gebruikelijk zijn, en zich aan het toezicht zijner inspecteurs onderwerpen."

Het is zeer waarschijnlijk na alles wat Crispi's vervolgingswoede uitgedacht en volbracht heeft, dat dit bericht waarheid bevat.

— Door de Congregatie der Riten te Rome is een decreet uitgevaardigd *Urbi et Orbi*, waarbij al wat vorige jaren omtrent de toewijding van de maand October aan de bijzondere devotie van den allerheiligsten Rozen- was bepaald, ook voor dit jaar wordt vastgesteld, terwijl een nieuw officie voor den feestdag van den allerheiligsten Rozenkrans (den eersten Zondag van October) gelijktijdig door dezelfde Congregatie is afgekondigd.

— De *Osservatore Romano* loochent de berichten, volgens welke Z. H. de Paus in de laatste dagen ziek zou geweest zijn.

— De *Figaro* maakt eene correspondentie uit Rome bekend, waarin beweerd wordt, dat de Koning van België den Paus eene residentie in dit land aangeboden heeft in geval Z. H. Rome zou moeten verlaten.

Volgens een telegram uit Londen aan de *Lanterne* zijn al de geruchten over een verblijfplaats van Z. H. — in geval van zijn vertrek uit Rome—onjuist en zou Leo XIII zich dan op Maltha vestigen. Kardinaal Manning zou hierover reeds de Engelsche regeering onderricht hebben.

Aangezien ook dit telegram tot de geruchten mag gerekend worden, veroordeelt het blad het zelf.

Verder meldt men uit Parijs dat de Paus eene Commissie van Kardinalen benoemd heeft om te beraadslagen of Z. H., in geval van een Fransch-Italiaansch conflict, te Rome zou kunnen blijven.

Als naar gewoonte deelen wij deze berichten onder voorbehoud mede.

---

ma e ora-ai parce nan cachó Castor a comprende, koe é també mester a haci algo, pasobra e animal, koe tampoco no a come ni un pida pam e dia-ai, a lamta pa instincto, el a "*zit op*" i saca su dos pia di adilantinan.

"¡ Ai Dios!" e mohé a grita, "esta un cachó gracioso: ni maske é tin siuti di hende. Ai, e pober bestia!

El a bai p'aden i el a sali unbe coe coeminda i pam. Agnes a gradicié, el a pone e promé "limosna" den su skotji, i nan a sigui sin misji coe n'é. Cas pa cas Agnes tabata canta su cantica. Castor tabata haci su papel coe seriedad: na toer caminda é tabata haci su kensjinan i den un ora di tempoe nan a reuni hopi cent.

"Laga nos bam cerca mama awor, ai lo é ta contentoe!", Agnes dici ora nan a drenta stad atrobe.

"Ainda no, Agnes". Eduard a responde; "ata un cas aja jen di hende ricoe coe hopi mucha, Dios sabi cuantoe cent nan lo no duna nos."

"¿ Bo ta risca, Eduard?" Agnes a puntra.

"Sigur, bam."

Algun momentoe despues Agnes a coeminsa su cantica boenita atrobe.

E tempoe-ai no tabata existi ningun sociedad pa proteccion di bestia, sino kizas e hendenan lo a toema Castor bao di nan proteccion i corre coe n'e muchanan. Toer su atencion tabata riba e boz di mucha i tocamentoe mas koe regular di vió, i nan no a lubida e cachó fiel, koe e ora-ai tabata camna riba su dos pia di atras, mirando koe e hendenan ta admira su kensjinan.

"¿Bo kier bende e cachó-ai?", un senjor a puntra Eduard.

"Bende Castor!.....no senjor," Eduard a responde jorando caba, cordando koe lo é por keda sin su amigoe fiel.

"Mi ta doena bo diez florin p'é," e senjor dici.

"Diez florin! esai ta muchoe," Agnes dici.

"Cera bo boca," Eduardo a grita.

"Diez-dos florin anto", e senjor a bolbe ofrece.

"Diez-dos florin, anto mama lo ta salbá," Agnes a esclama.

Eduard a cohe su cachó den su braza i é kier a core bai: é tabatin miedoe di tentacion.

E stranjeroe a grité, el a papia un poco coe n'e muchanan, i nan toer tres a bai huntoe cerca e mama desgraciado.

¿No ta Dios a manda e stranjeroe-ai?

Oracion di un mama tin asina forza! i senjora Sterk tabata na roedia ainda ora sin spera el a ricibi bisjita. Su tristeza a troca na alegria, pasobra e senjor stranjero a bira su bienechor i di su jioenan: e strea di Jacob tabata anuncia coe doble significacion un aurora nobo, un bida nobo, i ora den e anochi-ai el a tende nan canta *Gloria in excelsis Deo*, un exclamacion di gradicimentoe i di alegria a sali for di su coerazon, koe a sufri asina tantoe, ma koe no a duda nunca den confianza riba judanza di Providencia.

Hopi anja a pasa. Tabata bispoe di Pascoe atrobe. Den un cas chikitoe, ma decente, nos ta haja un familia chikitoe, formá di un tata, un mama i un jioe mohé. E dos mohénan ta ocupá coe nan trabao di cas, e homber ta sinta scirbi; é ta copia música, i parce koe é ta haci esai coe facilidad. Un cachó chikitoe, bieuw i ciegoe, ta cainta su curpa banda di candela.

"Bam, ta basta scirbimeentoe," e mama dici, mientras é tabata lamta toer e papelnan. "Dia di Nacementoe ningun hende no ta traha, i danki Dios nos no tin mester di haci esai, pasobra nos a pasa hopi otro dia di Pascoe........"

"Si, tempoe mi tabata sonja ainda coe rikeza i gloria", e homber dici, „i tempoe........"

"Awe nochi nos toer ta corda airita, i nos lo reza i gradici Dios pa Su bondadnan," e jioe mohé a responde. "Ata un caha di sigá dusji. Papa, bo meste huma aifó awe nochi; asina Eduard a bisa, dia el a mandé."

"Eduard ta un bon jioe," e tata dici, "Dios a haci un bon, tempoe El a separa mi for di dje: esai mi ta comprende awor, asina ta mihó, muchoe mihó. Nos bienhechor a hacié un homber, koe lo haja su caminda di bai adilanti."

Tabata fiesta den e habitacion; no coe boroto manera den circulo mundanonan, ma manera ta toca na un familia cristian, na oenda noticia contentoe di nacementoe di Redentor ta resona i strea di Jacob ta brilja. E tata, koe hopi tempoe largoe tabata falta su razon, ta sinti un paz den su coerazon manera nunca el a conoce; e mama ta corda e anochi memorable, koe Dios, sin koe el a spera, a salbé for di miseria: maske é no ta papia nada, ta parce koe e jioe ta corda mes cos, pasobra coe lágrima den su wowo, é ta canta su cantica stimá!

Sagradoe, santoe Bethlehem!
Abo, bao di mil scohé,
Brilja mas koe Jerusalem,
Koe foi bo Hesus ta nacé.

Ora el a coeminsa e segunda copla, el a stop di golpi. E cachó bieuw tabata sagudi su raboe, é tabata grita.

„¡Ketoe!" Agnes dici, "¡Ketoe!"

P'afó nan tabata tende un vió toca e mes cantica, i un gritoe di alegria a jena e habitacion.

"¡Ta nos Eduard!" Agnes a grita; el a corre p'afó i el a drenta coe su ruman, koe a bula den braza di su tata i su mama.

Hende ta propone, ma Dios ta dispone. Si Sterk su sonjonan di gloria i rikeza a realiza, kizas su jioenan lo tabata masjá aplaudi e anochi-ai, na e lugánan caminda hende sa celebra fiesta di Nacementoe, ma no na honor di e Jioe, koe a nace den un pecebre pa lamta hende i haci nan bira jioe di Dios. Nan lo tabata jená coe honor i coe gloria; ¿ma nan coerazon lo a keda asina puroe manera awor? Ta cos di duda. Awor mundoe no conoce nan, nan nomber no ta den boca di toer hende, ma nan ta biba den amor di Dios, i den nan coerazon, caminda verdadera paz, verdadera alegria ta biba, — den nan coerazon ta resona e cantica di angelnan, e noticia di alegria pa toer hende di bon voluntad.

——o——

FRANKRIJK. — Eindelijk — en men zal zeggen dat het meer dan tijd werd — heeft de Fransche Regeering een begin gemaakt met het onderdrukken van de schandelijke ongeregeldheden te Parijs, welke zij door haar werkeloosheid en lankmoedigheid zelve scheen aan te moedigen. De arbeidersbeurs, welke van den aanvang af het brandpunt der beweging was, is op last der Regeering gesloten en door troepen bezet: een paar der voornaamste oproerstokers: de anarchist Sonday, die aan de spits stond van de beweging der kappers- en koffiehuisbedienden, en Boulés, die als de ziel beschouwd werd van de werkstaking der aardwerkers, zijn gevangengenomen: Sonday onder beschuldiging van opruiing tot moord en brandstichting. Ook de politie en de troepen zijn in de laatste dagen eenigszins krachtiger opgetreden, zoodat verschillende pogingen om barricaden op te werpen of in koffiehuizen nieuwe verwoestingen aan te richten, terstond werden belet. Men vermoedde algemeen, dat het eenigszins krachtiger optreden der Regeering te Parijs moest worden toegeschreven aan de verontrustende berichten uit de provinciën. Het bijna gelijktijdig uitbreken van groote en gevaarlijke werkstakingen te Amiens, Lyon, Saint-Etienne, deed aan een te voren beraamd plan van een algemeenen opstand denken. Dat onder dergelijke omstandigheden bij een gedeelte van het lichtgeloovige republikeinsche publiek het verzinsel ingang kon vinden, dat al deze werkstakingen met het geld der monarchalen en clericalen betaald werden, is niet te verwonderen. Ergerlijk evenwel mag het genoemd worden, dat zoogenaamd ernstige bladen, gelijk bijv. de *Indépendance Belge*, mede hun best deden, om aan dergelijke geruchten schijn van waarheid te geven. Het evengenoemde blad wenschte het ministerie-Floquet met warmte geluk, dat het erin geslaagd was zijn gezag te handhaven tegenover de anarchisten en de „vaderlandlievende monarchalen," welke gehoopt hadden in de begrafenis van Eudes een gelegenheid te vinden tot oproermaken: aan Rochefort werd door hetzelfde blad samenspanning verweten met „de organen van troon en altaar." Kortom, wij mogen ons erop voorbereid houden, dat indien weder iets vroeger of later Parijs door de anarchisten en *pétroleurs* wordt in brand gestoken, het bij zeker gedeelte der liberale pers zal vast-staan, dat in werkelijkheid de monarchalen en clericalen, de verdedigers van troon en altaar, de brandstichters waren of althans het vernielingswerk betaald hebben.

—Een der hoofden van de Commune, de ex-generaal Eudes, wiens overlijden onlangs gemeld is, is gestorven in merkwaardige omstandigheden.

Hij was op eene revolutionnaire meeting te Parijs en had er het woord gevraagd. Nauwelijks had hij geroepen: „Dood aan de kapitalisten! Dood aan de reactionnairen van den gemeenteraad!" of hij viel als door den bliksem getroffen voorover neder. Hij was door eene beroerte gedood.

Na eene schorsing der zitting nam de vergadering eene dagorde aan, waarin zij diegenen schandvlekte, „die door hunne lasteringen den dood hadden vervroegd van den grooten *citoyen*."

Men ging uiteen onder den kreet van „Leve de Commune!"

Is zulk een dood niet meer in staat tot andere gedachten te brengen, ten minste gevoelens van schrik op te wekken, en wordt hij onmiddellijk gevolgd door zulke resolutie, dan moet men veronderstellen, dat alle begrip van een leven hiernamaals bij de deelnemers der meeting verloren is gegaan.

—Het blad *La France* maakt een brief van von Moltke bekend, waarin de Maarschalk zegt niet te gelooven, dat er een oorlog tusschen Frankrijk en Duitschland zal ontstaan; maar mocht die plaats hebben, dan zal die oorlog verschrikkelijk zijn, daar beide landen thans gelijk staan in hunne verdedigingskrachten.

— Boulanger is naar Rusland vertrokken. De generaal heeft op zijn reis Kopenhagen aangedaan en van daaruit wordt gemeld dat hij Zweden bezoeken zal vóór zijn aankomst in Rusland.

DUITSCHLAND. — Volgens bericht van de *Germania* is de aankomst van keizer Wilhelm te Rome bepaald op den 1sn Oct. a. s.

De Italiaansche *Tribuna* verneemt, naar aanleiding van dit reisplan, dat de Duitsche Regeering dezer dagen aan het Vaticaan de vraag liet stellen, of de Paus een bezoek van den duitschen Keizer zou willen ontvangen onder gelijke omstandigheden als in 1884 van den vorigen Keizer, destijds nog kroonprins. Door tusschenkomst van den nuntius te Weenen werd geantwoord dat, overeenkomstig een ten jare 1872 aan de nuntiussen medegedeelde instructie, de Paus geen bezoeken kan aannemen van *katholieke* souvereinen of vorstelijke personen, die of hun intrek zouden nemen in het Quirinaal of wel het eerst bij den koning van Italië hun opwachting zouden maken; het bezoek van *niet-katholieke* souvereinen en vorstelijke personen echter zou, daar het uitsluitend het karakter droeg van hoffelijkheidsbetoon, in geen geval worden afgewezen.

— De verlooving van prinses Sophia zuster van Keizer Wilhelm II, met den kroonprins van Griekenland is officiëel bekend gemaakt. De Duitsche pers juicht dit huwelijk toe, zeggende dat deze vereeniging geschikt is om de betrekkingen tusschen beide familiën te bevestigen.

— De Duitsche bisschoppen hebben in een vergadering te Fulda een adres aan den Paus opgesteld, waarin zij protesteeren tegen het nieuwe strafwetboek van Italië in zoover het over de misbruiken handelt, waar men de geestelijken van kan beschuldigen.

SPANJE. — Te Barcelona is eene Italiaansche commissie aangekomen om groote schepen aan te koopen. Dit geeft plaats aan vele en zeer verschillende commentaren.

— In Cadix duurt het ontstane oproer voort. De deputatie van den gemeenteraad heeft ontslag genomen.

—Uit de Nieuwe Phillipijnen worden ernstige ongeregeldheden bericht: 10 duizend mingegoeden hebben geweigerd de nieuwe ingestelde contributiën te betalen. Het hoofd der beweging is in hechtenis genomen.

—De Katholieke Vereeniging heeft zich in Freiburg vergaderd om over den toestand van den Paus te onderhandelen.

BELGIË. —Terwijl Mgr. Du Rousset ten aanhoore van een auditorium van vijf duizend bedevaartgangers, te Brussel predikte, is de preekstoel ingestort, waarbij drie personen omen vele gewond zijn.

ENGELAND. —Volgens *Irish Catholic* zal een voornaam vrouwelijk lid van de Engelsche koninklijke familie tot den Katholieken godsdienst overgaan.

Men denkt, dat met deze bekeerlinge de markiezin van Lorne ofwel de hertogin van Teck, zuster van den Hertog van Cambridge en nicht der Engelsche koningin, bedoeld wordt.

Het blad zegt, dat het aarzelen zou, dit bericht te verspreiden, zoo niet de bron het meeste vertrouwen verdiende, en het voegt er bij, dat indien het bericht gelukkigerwijze gegrond mocht zijn, „de nauwe bloedverwantschap, welke tusschen de bekeerlinge en de koningin van Engeland bestaat, die bekeering tot de gedenkwaardigste van de laatste vijftig jaren zou maken."

— Met betrekking tot de Amerikaansche visschery zegt *The Standard*, dat de V. S. niet vergeten moeten, dat Canada aan Engeland toebehoort, dat in geval van nood schepen en kanonnen zou weten te gebruiken.

RUSLAND. — Aan de *Agence Havas* wordt uit Rome getelegrapheerd: Het Vaticaan heeft aan het Russische Gouvernement een wat den vorm betreft hoffelijk, maar wat den inhoud aangaat krachtig bezwaarschrift gericht tegen de circulaire van bedoelde Regeering aan de Katholieke bisschoppen van Polen, waarbij dezen werd voorgeschreven, dat alle eeden in gerechtelijke, burgerlijke en kerkelijke zaken in het vervolg door de poolsche geestelijkheid uitsluitend in het Russisch en niet in het Poolsch mogen afgenomen worden. Hierbij dient men in aanmerking te nemen, dat de Russische wet bij het afleggen van een eed steeds de tegenwoordigheid vordert van een priester.

OOSTENRIJK. —Te Bohemen hadden er groote overstroomingen plaats. Zes dorpen zijn geheel overstroomd. De bewoners zijn naar de bergen gevlucht. De oogst is vernield en de wateren stijgen steeds.

V. S. VAN N.-AMERIKA. — Het Stadhuis van Baltimore is door een hevigen brand verwoest: het dak is ingestort en zeven brandspuitgasten zijn daaronder begraven. Men schat het verlies op twee millioen dollars.

—Het Congres heeft het wetsontwerp aangenomen waarbij den Chineezen, die het land tijdelijk verlaten hebben, de terugkomst in de V. S. ontzegd wordt.

—De schooner *Thekesa* van Havana is te Philadelphia op eene observatie-quarantaine gesteld: er hadden zich twee gevallen van gele koorts aan boord voorgedaan.

CUBA. — De cycloon, die op den 4n., 5n. en 6n dezer maand in Cuba en aan de kust van Florida gewoed heeft, moet een schrikbarende ramp veroorzaakt hebben. In het binnenland van Cuba zijn duizenden huizen vernield. De telegraphische verbinding tusschen Cuba en Florida is gestremd. De stad op Turksch Island is vernield; vele schepen zijn vergaan.

[illegible] DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAÇAO.